

[Schlüter.]

træde dem, og jeg tror rolig jeg tør sige, at denne lov i helt usædvanlig grad vil friste til misbrug og småsvindel. Og så vil loven formentlig virke på den måde, at 50 pct., måske 2/3, måske 3/4 af denne store statsbevilling går til billigørelse af reparations- og forbedringsarbejder, folk alligevel ville have gennemført i den kommende tid. Sådan er det jo, de får også adgang til statstilskuddet. Man skal skrive lovene sådan, at de ikke frister til misbrug, men denne lov er næsten en opfordring til misbrug.

Én ting tror jeg er helt sikker: vedtager man loven, vil loven i sig selv give en tendens til prisstigninger på de arbejdsområder, det drejer sig om, og man kan jo heller ikke komme uden om, at denne lov vil give kommunerne en kolossal ny administration på et område, hvor det er fuldstændig urimeligt.

Loven specificerer ikke særlig præcist, hvilken slags arbejder der tænkes på at give statstilskud til. Det kommer måske til at forme sig på den måde, at det meste af statsstøtten går til den del af håndværkerregningerne, som er materialeforbrug. Men en stor del af materialeforbruget er også valutakrævende — træimport og meget, meget andet — og i det konservative folkeparti har vi nu den opfattelse, at det er helt tvovligt, at staten skal til at give tilskud til, f. eks. at folk skal have malet deres dagligstue eller spisestue; det er en vanvittig tankegang. Hvad med en lille pejs, hvad med en lille sauna, hvad med en lille bar i underetagen? Er det muligt, at arbejder af den karakter nu skal nyde statskassens direkte kontantstøtte? Var det egentlig ikke bedre, hvis det, ministeren har i tankerne, er at gøre noget særligt for beskæftigelsen, at tænke f. eks. på statstilskud til privat rengøringsarbejde, for dér går støtten nemlig rent til arbejds løn — ja, der er lidt bonevoks, bevares, og andre ting, men ellers er det næsten udelukkende støtte til arbejdskraft. Eller hvad med statsstøtte til gartnerarbejde i private villahaver? Det ville nok være mere direkte beskæftigelsesfremmende end det lovforslag, vi nu taler om. Hvad med et indbygget akvarium til guldfisk? Hvor skal man sætte grænserne? Jeg tror, det bliver en fuldstændig tosset administration.

Efter vor opfattelse ville det være bedre at se på reglerne for f. eks. realkredit. Hvis man tænkte sig en let udvidelse af lånegrænserne eller måske af løbetiderne, hvor der er tale om ombygning og tilbygning, ville det nok fremkalde mere arbejde og på en mere naturlig måde. Der er jo i forvejen fra pengeinstitutternes side glimrende tilbud om særlige lån til isoleringsarbejder, og der gøres flittigt brug af dem, det fungerer ganske fortræffeligt. Man kunne måske også se på, om standardfradraget burde sættes i vejret.

I det hele taget tror vi, at den største tjene- neste, regeringen kunne gøre byggeriet, ville være at føre en politik, som fremkalder et almindeligt rentefald. Men den lov, der her er tale om, som vil koste statskassen 300 mill. kr., tillige med den række øvrige foranstaltninger, regeringen har forberedt, bidrager direkte til at forhindre det rentefald, der ellers er så mange naturlige forudsætninger for. Der er intet, der mere end et rentefald på én procent eller to vil være en hjælp til højere beskæftigelse i byggesektoren. Det er den vej, vi skal gå, og går vi den vej, kræves der ingen som helst ny administration.

En anden ting er særlige foranstaltninger, som kan inspirere til erhvervsbyggeri. Det var måske også nyttigt, det er produktivt dobbeltvirkende, først fordi det er byggeri, der beskæftiger håndværkere, og i anden omgang fordi de nye erhvervsbygninger betyder flere arbejdspladser.

Men ministeren skal altså vide lige præcis, hvor han har os i denne sag: vi vil ikke deltage i dette meningsløse styrtdyk i statskassen, vi ønsker at gå en helt anden vej for at fremkalde højere naturlig beskæftigelse inden for byggebrancherne.

Henning Philipsen (SF):

Jeg må måske begynde med at sige ligesom hr. Schlüter, at boligministeren skal ikke være i tvivl om, hvor han har os i denne sag. Men i modsætning til hr. Schlüter vil jeg gerne sige, at vi ønsker at medvirke til denne lovgivning og for så vidt gerne vil medvirke til at forbedre den.

Når det er sagt, vil jeg godt føje til, at det måske var mere rimeligt, at der blev afsat flere midler end netop de 300 mill. kr. I den anledning vil jeg godt føje til det, som fru Kirsten Jacobsen sagde, at mig forekom det